

grapher, som under dette Afsnit foreligge til Forhandling, da har Udvalget ved § 57 ikke fundet Noget at erindre. Med Hensyn til § 58 har Udvalget troet, at det var rigtigt, som i Paragraphen foreslaaet, at der var stemplet Papir i Studsmaalsbøgerne, fordi derved forhindres en aldeles Omfrioning af dem i en senere Periode. Imidlertid har man dog antaget, at det stemplet Papir, Loven har fastsat til dette Brug, er for høit, nemlig 42 p. for Studsmaalsbøger til Mandfolk og 20 p. til Fruentimmer. Det er vel saa, at Fattigkasserne skulle besofte det for fattige Børn, men man har dog troet, at det var ubilligt at bebyrde Fattigkasserne dermed, og har derfor foreslaaet, at der skulde bruges stemplet Papir af 4de Klasse Nr. 2 til 10 p. for begge Slags Studsmaalsbøger, og dette Forslag kan Udvalget ikke for Diebtliket frafalde. Det andet Forslag til samme Paragraph, om, at der skulde findes et Aftryk af nærværende Lov i Studsmaalsbøgerne, har man derimod frafaldet paa Grund af den Vidtløftighed, det vilde medføre, og man formener derfor ogsaa, at det Forslag, som en æret Landstingsmand (Drejer) har gjort under den 142de Afstemningspost, vil bortfalde; da nemlig Udvalget har frafaldet sit Forslag, saa indeholder den første Deel af det stillede Ændringsforslag egentlig ikke Videre, end hvad der staaer i Udfastet; den sidste Deel deraf finder man overflødig. Ved § 59 har man Intet fundet at erindre. Udvalgets Forslag til §§ 60 og 61 ere kun Redactionsforandringer. Ved § 62 har man heller Intet at erindre. Med Hensyn til § 63, som handler om Studsmaalsbøger, der forkomme, har Udvalget troet, at Straffen var for haard, og har derfor foreslaaet, at den i Paragraphen for de der nævnte Tilfælde foreslaaede Straf af indtil 8 Dages simpelt Fængsel eller 3 Dages Fængsel paa Band og Brød skulde bortfalde. Derimod har

man troet at burde foreslaae Minimum og Maximum af den foreslaaede Mulct forholdt med respective 5 og 10 Rbd., nemlig 10 Rbd. for Minimum og 20 Rbd. for Maximum, og dette Straffemiddel har man anseet for langt kraftigere.

Med Hensyn til § 64 har man anseet den deri indeholdte Bestemmelse for overflødig paa Grund af, at den samme Bestemmelse indeholdes i § 66, og man har derfor foreslaaet, at Paragraphen skulde udgaae. Derimod har Udvalget tilladt sig at foreslaae at indstyre en anden § 64, hvorefter Huusbonden skal være berettiget til i Studsmaalsbogen at indskrive, naar han fæster Lyendet, fra hvilken han har fæstet det. Dette, mener Udvalget, er en hensigtsmæssig Foranstaltning for under alle Omstændigheder at sikke sig Beviis mod Lyendet for, hvor lang Tid det er fæstet. Det indtræffer nemlig meget hyppigt især paa Landet, at, naar et Lyende, som er fæstet for eet Aar, bliver misforøjet med Tjenesten, bruger det det Paastud, at det kun er fæstet for et halvt Aar, for at slippe for Tjenesten, skøndt det naturligviis bør blive i den eet Aar. — Med Hensyn til § 65, har det samlede Udvalg været enigt i det Forslag, der er gjort, om, at der i den første Passus skal tilføies den Bestemmelse, at Huusbonden, naar Lyendet forlader hans Tjeneste, skal indføre i Studsmaalsbogen fra og til hvilken Tid Lyendet har tjent ham, „samt i hvilken Egenskab“. Derimod har Udvalget ikke kunnet forene sig med Hensyn til de øvrige Bestemmelser i Paragraphen. Minoriteten har nemlig foreslaaet, at Studsmaalsbogen skal kaldes Lyendes bog, og at Paragraphen derefter skulde lyde saaledes, som den i Betænkningen staaer anført.